

בית הדין הארצי לעבודה

ברע"ע 000727/07

צ'קפוינט מערכות (ישראל) בע"מ

המבקשת

-
גולן טסה

המשיב

בפני : הנשיא סטיב אדלר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו (מותב בראשות השופטת נטע רות, בשא 9591/07), מיום 29.11.2007 בה נדחתה בקשת המבקשת לקבלת צו למינוי כונס נכסים ולהסמכתו לביצוע חיפוש ותפיסת חומר השמור על מחשבו האישי שבביתו (להלן: **הצו המבוקש**).
2. להלן תמצית העובדות לכאורה כעולה מהחלטת בית הדין האזורי מושא בקשה דנא. המשיב (להלן: **העובד**) מועסק במבקשת (להלן: **החברה**) כסוכן מכירות. לאחר שהגיע לחברה מידע לפיו העובד מבצע פעולות המגיעות כדי גניבה ומעילה באמון, ערכה היא חיפוש במחשב אשר הועמד לרשותו. חיפוש זה העלה ראיות לכך שהעובד עשה שימוש במאגרי המידע השונים של החברה, ובסודותיה המסחריים, פנה ללקוחות החברה ומכר להם ציוד שלה, תוך שאת הרווחים לקח לעצמו. בין היתר, טענה החברה, כי נמצאו חשבוניות פיקטיביות של לקוחות במחשבו שבעבודה. מוסיפה החברה וטוענת כי על פי דברי העובד עצמו כפי שנאמרו בפני מנכ"ל החברה, העובד העביר קבצים למחשבו האישי שבביתו, ועל כן, בכדי שתהיה בידי החברה האפשרות לכמת את גובה הנזק שנגרם לה, ולאור חשש ממחיקת קבצים מהמחשב והעלמת ראיות, נדרש הצו המבוקש.
3. בית הדין האזורי דחה את הבקשה, תוך שהוא קובע כי לא שוכנע מהחומר שהובא לפניו, כי ישנו חשש ממשי לביצוע עוולה או לגרימת נזק בלתי הפיך או נזק משמעותי לחברה. עוד נקבע כי מטרת הצו הינה אך לשם מניעת העלמת ראיות אשר יוכלו לשמש אותה בבוא העת בהליך משפטי כנגד העובד. על כן, ומשלא שוכנע בית הדין האזורי אף לא ברמה הלכאורית בעובדות הנטענות, נקבע כי מתן הצו המבוקש תהווה פגיעה בלתי מידתית בזכותו של העובד לפרטיות.

בית הדין הארצי לעבודה

ברע"ע 000727/07

4. במסגרת בקשת רשות הערעור, טוענת החברה, בין היתר, כי בית הדין האזורי טעה באיזון אותו ביצע בין זכויות הצדדים, וכי בנסיבות העניין, מוצדק ליתן את הצו המבוקש, באשר הדבר נדרש לשם הערכה וכימות של הנזק שנגרם לה, ולמניעת נזק עתידי לה.
5. לאחר שעיינתי בכלל החומר שהונח בפני במסגרת בקשת רשות הערעור, ונתתי דעתי לנימוקי החברה, אני מחליט כי דין הבקשה להידחות.
- הצו המבוקש הינו צו "אנטון פילר", שיש בו כדי פגיעה קשה בפרטיות, ועל כן על השימוש בו להיעשות במשורה, תוך איזון זהיר בין זכויות הצדדים. קל וחומר מקום בו הצו ניתן במעמד צד אחד, בלא שניתנה לצד שכנגד הזכות להשמיע עמדתו.
- במקרה שלפני, לא שוכנעתי כי בית הדין האזורי טעה בהחלטתו שלא ליתן את הצו המבוקש. החלטתו ניתנה על יסוד הראיות הלכאוריות שהובאו לפניו מטעם החברה, בלא שנשמעה עמדת העובד. אף במצב דברים זה, נקבע כי לא היה בראיות כדי לשכנע כי אי מתן הצו המבוקש עלול לגרום לנזק בלתי הפיך, או נזק משמעותי לחברה. לאחר עיון מעמיק בחומר שלפני, לאור נימוקי החברה, לא שוכנעתי כי נפל פגם משפטי או אחר בהחלטת בית הדין האזורי, המצדיק מתן רשות ערעור. נחה דעתי, כי בידי החברה עומדת האפשרות להוכיח תביעתה, ולהתמודד אל מול נזקיה העתידיים הנטענים על ידה, אף בלא קבלת הצו המבוקש.
4. **סוף דבר** – הבקשה נדחית, ללא צו להוצאות.

ניתנה, בהעדר הצדדים, היום, א' טבת, תשס"ח (10 בדצמבר, 2007), ותישלח לבא כוח המבקשת.

סטיב אדלר, נשיא